

faa at det, der her forlanges, i Grunden kun er et midlertidigt Tilflugt, hvis Communen kan komme overens med Ministeriet derom, til Hjælp til en praktiserende Læge, for at han kan nedsatte sig der, indtil ved Vacance i Districtslægeembederne en Forandring indtræder.

Ordføreren: Den ærede Taler kaldte de 200 Rb. „stakkels 200 Rb.“; ja alle saadanne Summer ere stakkels for dem, som ville have dem, men naar de blive mange, kunne de udgjøre en betydelig Sum. Naar der blev sagt, at en Læge tidligere har prøvet at nedsatte i Hals, nødes jeg virkelig til at gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at Forholdet nu er forandret, thi nu er der ikke som tidligere en Lægehjælp, med hvilken Lægen ikke kunde concurrere; nu er den anden Lægehjælp derimod borte, og saa kan det godt være, at en Læge kan nedsatte sig der. Det er jo overordentlig godt, at en saadan Befolkning kan faae Lægehjælp; men det kan ogsaa have den skadelige Folge, at den bliver forvænt med bestandig at ville have Lægehjælpen frit.

Tscherning: Jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at det er en Misforstaaelse, naar den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Gass) troer, at det skulde være Regjeringens Hensigt at forøge Districtslægernes Antal. Det, der foreligger, uden endnu at være fremsat i nogen bestemt Form, er, at man vil formindste Districtslægerne Antal, men forøge Physicaterne Antal, saa at der bliver en Phycus pr. Amt, eller to, naar Amtene ere store. Udgifterne derved skulle dækkes ved Inddragelse af Districtslægeembeder,

under Forudsætning af, at Befolkningen lidt efter lidt vil erkende Nytten af Lægerne, saa at der paa de fleste Steder kunde leve praktiserende Læger; det er dette, der snarest ligger for som en Hensigt, skøndt ikke i nogen bestemt Form.

Gass: Ja, jeg har maaskee taget Feil i saa Henseende, men jeg gaar ud fra, hvad jeg troer, at baade den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og Regjeringen maa indrømme at være en Kjendsgjerning, at de fleste Folk her i Landet, der ikke have Raad til at betale en Læge, have maattet undvære Lægehjælp; og hvis Regjeringen vil sørge for dem, maa der naturligviis ansættes flere Læger. Vil den derimod ikke gjøre dette, maa den ophæve den bestaaende Anordning, hvorefter man dømmer Enhver, som træder til, hvor der er Nød paaafærde. Een af Delene forekommer det mig, at man maa gjøre, og i den Afstemning, der her idag vil finde Sted, maa jeg derfor lægge en vis Betydning angaaende dette Spørgsmaal. Hvis nemlig det høitærede Thing forkaster dette Forslag, maa jeg nemlig for min Person — jeg siger ikke dermed, at Andre ogsaa skulle gjøre det — lægge den Mening deri, at der skal gives mere Frihed med Hensyn til Lægepraxis, og hvis det antages, troer jeg, det er en Tilskyndelse for Regjeringen til i det Hele at sørge for, at der rundt omkring i Landet bliver ansat enten Districtslæger eller Phycist eller hvad Navn man nu vil give dem. Det er mig ligegyldigt, om de slet ingen Titel have, naar de blot kunne tilfredsstille Folks Trang til Læger.